

[Aksel Larsen.]

stigning paa Levnedsmidler ikke bliver nødvendig, men Gælden bliver passende nedskrevet og Byrderne overtages af Overklassen gennem en passende Formue- og Indtægtsbeskatning.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen udtalte, at der vistnok under forskellige Ministerier var gemt Fonds, som man burde gribe ind over for, man burde kigge paa dem og overføre dem til Driftsbudgettet. Men det ærede Medlem ved, at man ikke vil gøre dette. For et Aar siden fortalte vi, at der alene under Folkekirken ligger gemt 130 Mill. Kr., som Regeringen kunde have taget i Anvendelse i sin Krisepolitik. Den gør det ikke. Vi skal være paa Pletten med at anvise, hvor Pengene til en proletarisk Krisepolitik kan tages, hvilke Besparelser der kan gennemføres paa Finansloven, og hvilke Skatter der kan udskrives. Men vi anlægger hele vor Politik, ikke som en Politik, der kun tager Hensyn til Midlerne og ikke til Maalet, men som en Politik, der stadig holder sig de socialistiske Maal for Øje, som tilsigter, ikke Bevarelse af det kapitalistiske System og Forsvar for det kapitalistiske Fædreland, men tilsigter hele den arbejdende Befolkning, det vil sige Befolkningens store Flertals, Rejsning mod Kapitalismen som et Led i den internationale Masserejsning mod Kapitalisme og Fascisme for det socialistiske Samfund.

Schmidt: Finanslovdebatten gaar ikke saa let forbi, uden at der røres ved Nordslesvig og Grænsespørgsmaalet. Jeg har dog aldrig oplevet en Finanslovdebat, som næsten fra alle Taleres Side satte dette Spørgsmaal saa stærkt i Forgrunden, som det er sket denne Gang. Jeg maa sige, at det ikke var uden Tilfredsstillelse, jeg hørte det, især da de Toner, der lød, var meget mere maadeholdne, end hvad man ellers har oplevet i den senere Tid eller læst i Aviserne. At Hr. Rosenbergs kloge Tale i Flensborg har bidraget dertil, er en Fortjeneste, jeg gerne vil understrege. Naar jeg anerkender den øjensynlige Bestræbelse for at være maadeholden i sin Omtale af Forholdene, skal jeg ogsaa gerne befitte mig paa at være det for mit Vedkommende.

Det bør bemærkes, at den roligste Tone var den konservative. Idet jeg fremhæver det, ved jeg godt, at dette er et Tegn paa Styrke, og jeg mener derfor ikke, at det vil være lettest at komme til Forstaaelse med Konservatismen, men det er vistnok Forudsætningen for, at en betryg-

gende Ordning af vore Nabofolks Forhold en Gang kan naas. Der er maaske langt igen, inden vi naar saa vidt.

Der var et enkelt Ord i den konservative Ordførers Tale, der giver mig Anledning til en Bemærkning. Nordslesvig kaldtes Indgangsdøren til Danmarks Hus. Det er den jo utvivlsomt. Men er det den eneste? Har man i Danmark glemt, at der ogsaa er andre Døre, ja, mange, da Danmark ligger ved Søvejene mellem Vesterhavet og Østersøen. Jeg tror, det let engang kunde vise sig at være en stor Fejl udelukkende at stirre paa den ene Dør, og jeg holder det for ansvarsløs Tale at fortælle alle mulige Krøniker om, hvilke mørke Planer der eksisterer om at slaa denne Dør ind, som forhenværende Minister H. P. Hanssen især er saa ivrig for at gøre.

Danmark ved, at ingen tysk Regering staar bag ved slige Planer, og at det meste, der fortælles i den Retning, er lutter Opspind. Det tjener ikke godt Naboforhold at rode op i disse Ting, og det er derfor ikke et godt Raad fra Venstres Side at føre H. P. Hanssens Linie. Først var det Opsugningens Parole, der kom fra den Side, saa idelige Opfordringer til at holde Vagt i Gevær, mange Gange ligefrem til Undertrykkelse og Forfølgelse. Det betyder ikke Styrke saaledes at falde fra den ene Yderlighed til den anden, det kunde vække Forbitrelse paa tysk Side, om vi ikke var besjælet af den rolige Overbevisning at kæmpe for en retfærdig og god Sag, der vil baade fri Udfoldelse af vort Folkeliv, Frigørelse fra Versailles' Lænker og en fredelig Ordning af Forholdet til vore Naboer.

Jeg nævner med Overlæg disse tre Punkter, om end jeg ved, at man fra dansk Side ikke gerne vil se, at de staar i Sammenhæng med hinanden. Hvad den fri Udfoldelse angaar, saa er vi naaet videre i den Retning siden Krigen, men sandelig ikke blot paa dansk Side, ikke mindre, ja, maaske mere paa tysk Side, især naar man tager i Betragtning, at Tyskland efter den ulykkelige Verdenskrig blev lænket paa en nedværdigende Maade, og at det derfor krævede stor Selvovervindelse at give andre Folkslag de Friheder, man fra de flestes Side nægtede os. Naar Danmark indtog en anden Stilling i den Retning, kunde dog Bitterheden over disse Kendsgerninger ikke fjernes.

Det bør derfor fremhæves, at Tyskland netop nu ved det nye Styre, der drager alle Livets Omraader ind under Statens Kontrol og i Folkets Tjeneste, har udvidet Friheden for det danske Mindretal, idet den danske Ungdom er blevet til-